

บทที่ 1

บทนำ

1.1 หลักการและเหตุผล

ปัจจุบันประเทศส่วนใหญ่ทั่วโลกได้ใช้ระบบเศรษฐกิจแบบผสม ประเทศไทยเองก็ใช้ระบบเศรษฐกิจแบบผสม โดยในส่วนที่เป็นลักษณะแบบทุนนิยมเอกชนมีบทบาทในการผลิตด้านต่าง ๆ มากกว่ารัฐบาล เอกชนมีสิทธิ์ในทรัพย์สินและปัจจัยการผลิต มีเสรีภาพในการดำเนินกิจกรรมทางเศรษฐกิจ มีการแข่งขันเพื่อพัฒนาคุณภาพของสินค้า ส่วนรัฐบาลดำเนินกิจกรรมทางเศรษฐกิจด้านกิจกรรมสาธารณูปโภค สิ่งที่สำคัญยิ่งในระบบเศรษฐกิจแบบทุนนิยมก็คือ เงินทุน ซึ่งแหล่งเงินทุนในระบบเศรษฐกิจนั้นในปัจจุบันมีให้เลือกมากมาย ไม่ว่าจะเป็นการกู้ยืมจากสถาบันการเงินที่เข้ามาเป็นตัวกลางที่สามารถจัดสรรเงินทุนทั้งระยะสั้นและระยะยาวให้ได้ หรือการจัดหาเงินทุนด้วยตัวเอง

การระดมทุนนั้นสามารถจะหามาได้จากตลาดการเงิน (Financial Market) โดยตลาดการเงินเป็นตลาดที่ทำหน้าที่เชื่อมโยงระหว่างผู้มีเงินออกกับผู้ที่ต้องการเงิน เป็นการเปลี่ยนเงินออกไปเป็นการลงทุน ทั้งจากระบบของการให้สินเชื่อ การออกสินทรัพย์ทางการเงิน นอกจากนี้ยังทำหน้าที่ในการซื้อขายหรือแลกเปลี่ยนเงินตราด้วย ตลาดการเงินมีบทบาทที่สำคัญที่ช่วยให้ผู้มีโครงการลงทุนแต่มีเงินไม่เพียงพอสามารถหาแหล่งเงินกู้ไปใช้ในการลงทุนได้เพียงพอ โดยมีค่าใช้จ่ายในอัตราที่เหมาะสม ซึ่งขึ้นอยู่กับความมีประสิทธิภาพของตลาดการเงิน ถ้ามีตลาดการเงินที่มีประสิทธิภาพ ผู้กู้ก็จะสามารถหาแหล่งเงินทุนได้ด้วยต้นทุนหรือดอกเบี้ยในอัตราที่ต่ำได้ การลงทุนโดยผ่านตลาดการเงินที่มีประสิทธิภาพทำให้การลงทุนที่แท้จริงเกิดขึ้นและขยายตัว ซึ่งมีผลให้กำลังการผลิตสินค้าและบริการของประเทศเพิ่มมากขึ้น เมื่อเงินออมถูกระดมไปใช้เป็นลงทุนในโครงการต่างๆที่ถูกพิจารณาอย่างรอบคอบและมีความสำเร็จในการลงทุนอย่างดี จะมีผลทำให้เศรษฐกิจของประเทศขยายตัว เป็นการเพิ่มอัตราการเจริญเติบโตแก่เศรษฐกิจของประเทศ การจ้างงานจะเพิ่มขึ้น ระดับรายได้ของประชาชนทั่วไปดีขึ้น นอกจากนี้ ผู้บริโภคที่ต้องการกู้เงินเพื่อใช้จ่ายในการบริโภค เช่น การซื้อบ้าน รถยนต์ เฟอร์นิเจอร์ เป็นต้น ก็สามารถหาเงินกู้เพื่อไปใช้จ่ายเหล่านี้ได้ มาตรฐานการครองชีพก็จะดีขึ้น ขณะเดียวกันผู้ลงทุนผลิตสินค้าและบริการในระบบเศรษฐกิจก็จะขายสินค้าและบริการได้มากขึ้น การลงทุนก็จะขยายตัวออกไปอีก เศรษฐกิจโดยรวมของประเทศก็จะมีการขยายตัว (วิชาญ ปีสพงษ์, 2551)

ตลาดการเงินสามารถแบ่งออกเป็นสองประเภทตามเกณฑ์อายุของสินทรัพย์ทางการเงิน ประกอบด้วยตลาดเงิน (Money Market) เป็นแหล่งเงินทุนระยะสั้นที่มีอายุไม่เกิน 1 ปี เป็นหลักทรัพย์ที่มีสภาพคล่องสูง และมีความเสี่ยงทางการเงินต่ำ ส่วนที่สองคือตลาดทุน (Capital Market) เป็นแหล่งเงินทุนระยะยาว (เกิน 1 ปี) เพื่อจัดสรรให้ผู้ที่มีความต้องการเงินทุนระยะยาว โดยในตลาดทุนนี้เป็นตลาดเงินทุนที่มีความสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจอย่างยิ่ง เพราะการประกอบกิจการต่างๆ ให้ประสบผลสำเร็จได้นั้นก็ต้องใช้ระยะเวลาที่ยาวนาน ตลาดทุนนี้เองจึงช่วยให้กิจการต่างๆ สามารถจัดหาแหล่งเงินทุนที่มั่นคงได้ ผู้ต้องการเงินทุนจะออกตราสารทางการเงินใหม่ระดมทุนในตลาดแรก (Primary Market) และจะมีตลาดรอง (Secondary Market) ซึ่งเป็นตลาดที่จัดตั้งขึ้นเพื่อซื้อขายตราสารทางการเงินที่ออกขายในตลาดแรกไปแล้ว ผู้ที่ถือตราสารทางการเงินอยู่สามารถนำตราสารเหล่านั้นมาซื้อขายแลกเปลี่ยนได้ในตลาดรอง

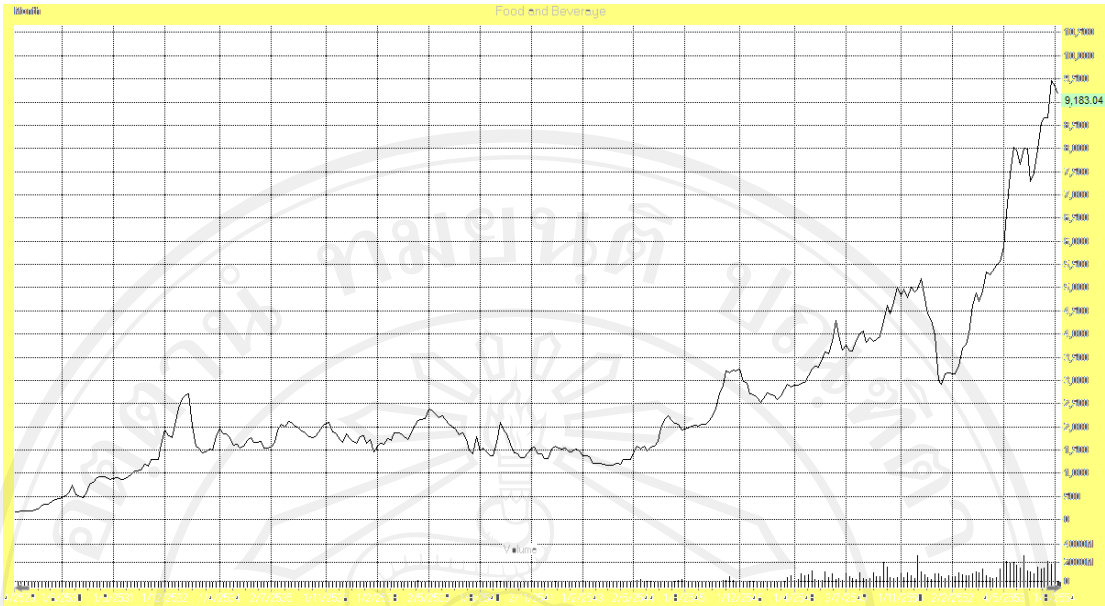
ในประเทศไทยมีตลาดทุนที่ใช้เป็นแหล่งซื้อขายตราสารทางการเงินที่สำคัญคือ ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ตลาดหลักทรัพย์เป็นตลาดรองในการซื้อขายหุ้นของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ ทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางและทางเลือกหลักของผู้ลงทุน ช่วยส่งเสริมและพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศโดยเป็นส่วนช่วยในการระดมเงินทุนระยะยาวของบริษัทต่าง ๆ บริษัทต่าง ๆ สามารถที่จะหาเงินทุนได้เพิ่มขึ้นจากความเชื่อมั่นที่จะมีตลาดรองรับในการซื้อขายเปลี่ยนมือที่มีประสิทธิภาพ

ตาราง 1.1 ปริมาณและมูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์เฉลี่ย ตั้งแต่เดือน กรกฎาคม 2553 ถึง เดือน
กรกฎาคม 2554

กลุ่ม อุตสาหกรรม	ปริมาณ (พันหุ้น)	มูลค่า (พัน บาท)	สัดส่วนมูลค่า การซื้อขาย	กลุ่ม อุตสาหกรรม	ปริมาณ (พันหุ้น)	มูลค่า (พัน บาท)	สัดส่วนมูลค่า การซื้อขาย
AGRO	127,722.79	2,277,258.12	6.53%	PROP CON	1,377,172.95	4,599,350.46	13.19%
AGRI	39,640.01	566,807.57	1.63%	CONMAT	159,334.85	1,494,646.96	4.29%
FOOD	88,082.78	1,710,450.56	4.91%	PROP	1,213,874.04	3,063,884.41	8.79%
CONSUMP	30,318.74	123,318.77	0.35%	PFUND	3,964.06	40,819.10	0.12%
FASION	11,294.55	34,841.20	0.10%	RESOURC	349,874.42	8,364,963.39	24.00%
HOME	15,779.62	70,897.96	0.20%	ENERG	343,469.31	8,286,882.79	23.77%
PERSON	3,244.57	17,579.61	0.05%	MINE	6,405.11	78,080.59	0.22%
FINCIAL	571,005.74	9,002,433.80	25.83%	SERVICE	667,310.88	2,770,839.09	7.95%
BANK	374,098.21	8,447,955.38	24.24%	COMM	93,204.02	986,897.98	2.83%
FIN	193,700.98	386,033.45	1.11%	HEALTH	12,395.90	257,231.72	0.74%
INSUR	3,206.55	168,444.96	0.48%	MEDIA	46,583.35	306,424.50	0.88%
INDUS	721,945.37	3,996,098.36	11.46%	PROF	31,980.30	32,009.19	0.09%
AUTO	32,479.06	140,843.50	0.40%	TOURISM	9,832.24	35,341.95	0.10%
IMM	241,568.15	301,222.51	0.86%	TRANS	473,315.08	1,152,933.75	3.31%
PAPER	2,081.78	17,650.68	0.05%	TECH	824,750.13	3,724,113.57	10.68%
PETRO	42,079.56	2,473,376.77	7.10%	ETRON	48,881.16	375,877.01	1.08%
PKG	69,441.89	725,851.42	2.08%	ICT	775,868.97	3,348,236.56	9.61%
STEEL	334,294.94	337,153.48	0.97%				

ที่มา : ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ในตลาดหลักทรัพย์มีการจัดกลุ่มอุตสาหกรรมออกเป็น 8 กลุ่ม ในกลุ่มอุตสาหกรรมเกษตร (AGRO) แยกเป็นสองหมวดคือ หมวดเกษตร (AGRI) และหมวดอาหารและเครื่องดื่มน (FOOD) โดยหมวดที่มีความน่าสนใจคือหมวดอาหารและเครื่องดื่ม เนื่องจากเป็นหมวดที่มีปริมาณการซื้อขายเป็นอันดับต้น ๆ เมื่อเทียบกับหมวดอื่น ๆ และสินค้าจากบริษัทในหมวดนี้มีความจำเป็นในการดำรงชีวิต ซึ่งอาจจะถูกซื้อและบริโภคในชีวิตประจำวันโดยไม่รู้ตัว

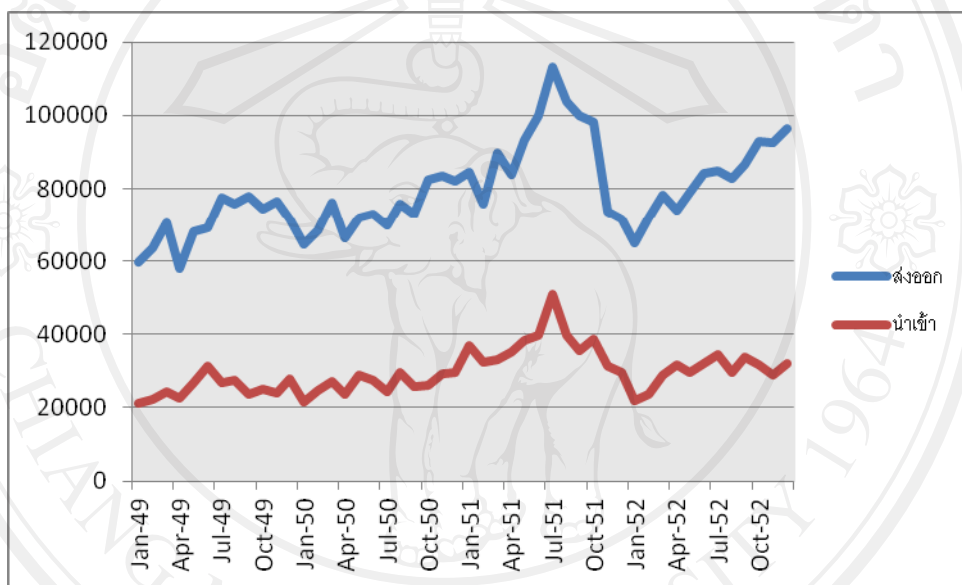
ที่มา : eFinanceThai

รูป 1.1 ดัชนีหลักทรัพย์หมวดอาหารและเครื่องดื่มรายเดือนระหว่างเดือนตุลาคม พ.ศ. 2530 ถึงเดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2554

จากรูปที่ 1.1 จะเห็นว่าดัชนีชี้วัดของหลักทรัพย์หมวดอาหารและเครื่องดื่มมีแนวโน้มที่เพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง และจะเห็นว่าเริ่มมีปริมาณการซื้อขายเพิ่มขึ้นตั้งแต่ช่วงปีพ.ศ. 2548 เป็นต้นมา ซึ่งแสดงถึงนักลงทุนให้ความน่าสนใจที่เพิ่มขึ้นในการลงทุนของหลักทรัพย์หมวดนี้ โดยอาจมาจากการเล็งเห็นราคาอาหารที่เพิ่มขึ้น ประชากรโลกที่เพิ่มขึ้นและผลผลิตทางด้านอาหารที่มีจำกัด ทำให้ผลประกอบการของบริษัทในหมวดนี้มีแนวโน้มเติบโตขึ้น

ในอนาคตความต้องการบริโภคมีแนวโน้มขยายตัวมากขึ้น โดยเฉพาะประเทศเกิดใหม่ เช่น จีน อินเดีย ที่เศรษฐกิจมีการขยายตัวที่สูง และรายได้ของประชากรที่เพิ่มสูงขึ้น ตรงข้ามกับปริมาณผลผลิตที่ลดลง เนื่องจากปัจจุบันโลกถูกภัยพิบัติทางธรรมชาติคุกคามอย่างมากไม่ว่าจะปัญหาแผ่นดินไหว ภัยแล้ง น้ำท่วม ตลอดจนภัยพิบัติอื่นๆ ซึ่งกระทบต่อพื้นที่การผลิต รวมถึงทรัพยากรธรรมชาติที่มีอยู่อย่างจำกัดทำให้อาจจะไม่สามารถผลิตอาหารได้เพียงพอกับจำนวนประชากรที่เพิ่มขึ้น อย่างไรก็ตาม สถานการณ์ดังกล่าวถือว่าส่งผลดีต่อราคาสินค้าอาหาร และหลักทรัพย์ในกลุ่มอาหาร อย่างช่วยไม่ได้

อาหารเป็นสิ่งสำคัญต่อมนุษย์ทุกคน มนุษย์มีความจำเป็นที่จะต้องบริโภคอาหารทุกวัน ราคาอาหารจึงเป็นสิ่งที่สำคัญเพราะเป็นตัวชี้วัดค่าครองชีพของประชาชน ราคาอาหารที่สูงขึ้นก็หมายถึงอัตราเงินเฟ้อที่เพิ่มขึ้น หุ่นของธุรกิจอาหารจึงเป็นหุ่นที่น่าสนใจ เนื่องจากในแต่ละวันมีมูลค่าการซื้อขายที่สูงในตลาดหลักทรัพย์ และโดยพื้นฐานแล้วแม้ว่าภาวะเศรษฐกิจจะตกต่ำมนุษย์ก็ยังคงต้องบริโภคอาหารทุกวัน หรือภาวะที่เศรษฐกิจเฟื่องฟูก็ยิ่งทำให้มีรายได้ที่จะนำมาบริโภคเพิ่มมากขึ้น สินค้าของธุรกิจอาหารจึงมีความจำเป็นอยู่เสมอ แม้ว่าปริมาณการซื้อขายจะลดลงบ้างตามภาวะเศรษฐกิจ

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร

รูป 1.2 มูลค่าการส่งออกและนำเข้าสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์ และปัจจัยการเกษตร เป็นรายเดือน ปี 2549-2552

จากรูปที่ 1.2 จะเห็นว่ามูลค่าการส่งออกสินค้าทางการเกษตรและผลิตภัณฑ์ และปัจจัยการเกษตรของประเทศไทยมีแนวโน้มที่เพิ่มสูงขึ้น แต่มีบางช่วงที่มูลค่าการส่งออกตกลงไปเนื่องจากเกิดปัญหาภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก จึงทำให้กำลังซื้อสินค้าจากทั่วโลกลดลง อย่างไรก็ตามหลังจากเศรษฐกิจโลกเริ่มฟื้นตัวมูลค่าการส่งออกก็กลับมาเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง สำหรับด้านการนำเข้านั้นจะเห็นว่าค่อนข้างจะคงที่หรือไม่มีการเปลี่ยนแปลงมากนัก มีการนำเข้าเพิ่มขึ้นบ้างในบางช่วง แต่ก็กลับลดลงในเวลาต่อมา

ถือได้ว่าสินค้าเกษตรของประเทศไทยสามารถแข่งขันในตลาดโลกได้เป็นอย่างดีและมีความสามารถในการผลิตและส่งออกสินค้าเกษตรและอาหารสู่ตลาดโลกทำให้ประเทศไทยเป็นประเทศผู้ผลิตสินค้าเกษตรและอาหารที่สำคัญของโลกอีกประเทศหนึ่ง อีกทั้งเกษตรกรไทยมีองค์ความรู้และภูมิปัญญาในการทำกิจกรรมที่ได้รับการสืบทอดกันมาอย่างยาวนาน ปัจจัยดังกล่าวจึงถือได้ว่าเป็นปัจจัยภายในที่สำคัญที่เอื้อต่อการพัฒนาการเกษตรของไทย ในขณะที่ปัจจัยภายนอกอื่นๆ ไม่ว่าจะเป็น การเติบโตของประชากรและเศรษฐกิจโลกที่เพิ่มสูงขึ้น วิกฤติด้านอาหารและพลังงานที่ส่งผลทำให้ราคาอาหารและพลังงานเพิ่มสูงขึ้น และการพัฒนาเทคโนโลยีทางการเกษตร ปัจจัยเหล่านี้ล้วนแล้วแต่เป็นปัจจัยที่สำคัญในการส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาการเกษตรของประเทศไทย ประเทศไทยจึงถือได้ว่าเป็นประเทศที่มีศักยภาพในการผลิตสินค้าเกษตรและอาหารที่จะเป็นส่วนแบ่งที่สำคัญของโลก เพื่อสร้างความมั่นคงด้านอาหารให้เกิดขึ้น และจะสามารถรองรับต่อการเติบโตทางด้านอุปสงค์อาหารที่เพิ่มขึ้นอย่างมากในศตวรรษนี้ (ศุภวัฒน์ รุ่งสุริยะวิบูลย์, 2553)

ตาราง 1.2 ราคาวัตถุดิบในการผลิตเอทานอล และไบโอดีเซล ตั้งแต่ปี 2546 ถึง 2551

ปี	ราคาวัตถุดิบ				
	ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ (บาท/ก.ก.)	มันสำปะหลัง (บาท/ก.ก.)	อ้อยโรงงาน (บาทต่อตัน)	ถั่วเหลือง (บาท/ก.ก.)	ปาล์ม (บาท/ก.ก.)
2546	4.42	0.89	445	10.21	2.34
2547	4.45	0.88	421	11.26	3.11
2548	4.8	1.37	577	10.72	2.76
2549	5.36	1.21	688	10.49	2.39
2550	6.84	1.38	640	11.31	4.07
2551	7.63	2.1	587	17.21	4.99

ที่มา: สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร

นอกจากนี้พืชผลทางการเกษตรยังถูกดึงไปใช้อีก เช่น การผลิตเอทานอล และไบโอดีเซล ซึ่งก็จะทำให้อุปทานเพื่อการบริโภคลดลง ราคาสินค้าก็จะสูงขึ้น จะเห็นได้จากตารางที่ 1.2 ราคาพืชวัตถุดิบในการผลิตเอทานอล และไบโอดีเซลมีแนวโน้มสูงขึ้นอย่างเห็นได้ชัด โดยในการใช้ไบโอดีเซลในปี 2548 มีปริมาณการใช้ไบโอดีเซลเฉลี่ยเพียง 743 ลิตรต่อวัน แต่ในปี 2550

ปริมาณการใช้ไบโอดีเซลเพิ่มขึ้นเป็น 169,342 ลิตรต่อวัน ในปี 2551 การใช้ไบโอดีเซลมีสูงเกินกว่าหนึ่งล้านลิตรต่อวัน และคาดว่าในปี 2554 จะมีการใช้ไบโอดีเซลสูงเกินกว่าสามล้านลิตรต่อวัน ส่วนเอทานอลในปี 2550 ประเทศไทยมีปริมาณการใช้เอทานอลรวม 172.20 ล้านลิตร หรือขยายตัวคิดเป็นร้อยละ 34.61 จากปี 2549 โดยในปี 2550 มีปริมาณการใช้เอทานอล 0.47 ลิตรต่อวัน และคาดว่าจะเพิ่มเป็น 2.4 ล้านลิตรต่อวันในปี 2554

โดยทั่วไปนักลงทุนจะมีการวิเคราะห์หลักทรัพย์ก่อนที่จะมีการลงทุน วิธีหนึ่งที่สามารถนำไปใช้ในการวิเคราะห์หลักทรัพย์ในการลงทุนคือ การวิเคราะห์เชิงมหภาคสู่จุลภาค (Top down Analysis) โดยนอกจากจะต้องมีความรู้เกี่ยวกับหลักทรัพย์แล้ว ผู้วิเคราะห์ควรจะมีความรู้เรื่องของเศรษฐกิจมหภาค โดยใช้ดัชนีชี้วัดทางเศรษฐกิจมหภาค เพื่อที่จะสามารถนำข้อมูลจากรายงานทางเศรษฐกิจไปวิเคราะห์ถึงภาวะและผลกระทบของเศรษฐกิจที่มีต่อตลาดการเงินจะต้องวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐานของหลักทรัพย์ที่ต้องการจะลงทุน จากนั้นทำการวิเคราะห์อุตสาหกรรม ซึ่งเป็นขั้นตอนการศึกษาศักยภาพของอุตสาหกรรมต่าง ๆ ในด้านการเติบโตของยอดขาย และการทำกำไร เพื่อคัดเลือก อุตสาหกรรมที่เหมาะสมจะลงทุน สุดท้ายเป็นการวิเคราะห์บริษัทเพื่อหาหลักทรัพย์ที่มีพื้นฐานที่ดี ซึ่งจะช่วยลดความเสี่ยงในการลงทุนลงได้ โดยวิเคราะห์จากตัวเลขต่างๆ ในงบการเงินปกติจะใช้เพียงเครื่องมือการวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงินเป็นหลัก เป้าหมายการวิเคราะห์เพื่อประเมินจุดอ่อนจุดแข็งในส่วนต่าง ๆ ของบริษัท รวมถึงการประเมินระดับความสามารถของบริษัทในด้านต่าง ๆ ที่ไม่เกี่ยวข้องกับตัวเลข เช่น การตลาด การผลิต การบริการ การวิจัยและพัฒนา บุคลากร การบริหาร เป้าหมายของการวิเคราะห์ เพื่อประเมินระดับความสามารถในการแข่งขัน และศักยภาพในการทำกำไรของบริษัท

จะเห็นว่าการลงทุนในหลักทรัพย์นั้นมีความเสี่ยงอยู่หลายอย่างที่เข้ามากระทบและทำให้เกิดความผันผวนในราคาหลักทรัพย์ โดยความเสี่ยงที่มาจากตัวบริษัทของหลักทรัพย์นั้นเรียกว่า ความเสี่ยงที่ไม่เป็นระบบ (unsystematic risk) ความเสี่ยงที่ไม่เป็นระบบนี้จะมากหรือน้อยเพียงใดก็ขึ้นอยู่กับตัวบริษัทของหลักทรัพย์นั่นเองว่าจะมีความมั่นคงดีเพียงใด นักลงทุนสามารถที่จะลดความเสี่ยงที่ไม่เป็นระบบนี้ได้โดยวิธีการกระจายการลงทุนในหลักทรัพย์หลายๆหลักทรัพย์ หรือในสินทรัพย์ลงทุนอื่นๆ นอกจากนี้ราคาของหลักทรัพย์ก็มีความผันผวนจากความเสี่ยงปัจจัยทางเศรษฐกิจมหภาคอื่นๆ ที่เข้ามากระทบอีกหลายปัจจัย ความผันผวนนี้สามารถแปรเปลี่ยนไปตามกาลเวลา และยังคงรวมถึงปัจจัยอื่นๆที่นักลงทุนไม่สามารถคาดคะเนได้ โดยความเสี่ยงนี้เรียกว่า ความเสี่ยงที่เป็นระบบ (systematic risk) ซึ่งเป็นความเสี่ยงที่นักลงทุนจะต้องเผชิญทุกคน เรียกว่าเป็นความเสี่ยงที่นักลงทุนไม่สามารถที่จะควบคุมได้ หากนักลงทุนเรียนรู้ลักษณะของความผันผวนของหลักทรัพย์ และสามารถที่จะคาดคะเนความผันผวนของราคาหลักทรัพย์ได้ก็จะช่วยให้นักลงทุนสามารถสร้าง

ผลตอบแทนที่คุ้มค่าได้ งานค้นคว้าแบบอิสระนี้จึงต้องการที่จะสามารถช่วยให้นักลงทุนสามารถหาค่าพยากรณ์ของความผันผวนหรือผลตอบแทนได้อย่างแม่นยำขึ้น โดยจะใช้หลักทรัพย์ตัวแทนในหมวดมาพยากรณ์ คัดเลือกจากมูลค่าการซื้อขายของหลักทรัพย์นั้น เพื่อดูว่าหลักทรัพย์เหล่านั้นมีสภาพคล่องที่ดีหรือไม่ รวมถึงผลประกอบการที่จะต้องมีการเติบโต มีกำไรไม่ขาดทุน

1.2 วัตถุประสงค์การศึกษา

- 1.2.1 เพื่อสร้างแบบจำลองในการประมาณค่าความผันผวนของหลักทรัพย์
- 1.2.2 เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของแบบจำลองในการประมาณค่าความผันผวนของหลักทรัพย์หมวดอาหารและเครื่องดื่ม

1.3 ประโยชน์ที่ได้รับจากการศึกษา

- 1.3.1 สามารถหาแบบจำลองที่เหมาะสมในการประมาณค่าความผันผวนของผลตอบแทนในหลักทรัพย์หมวดอาหารและเครื่องดื่ม
- 1.3.2 สามารถนำไปใช้ประกอบการตัดสินใจในการลงทุนในหลักทรัพย์หมวดอาหารและเครื่องดื่มให้แก่ผู้ที่สนใจลงทุน

1.4 ขอบเขตการศึกษา

การศึกษานี้ใช้ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary data) จากการรวบรวมข้อมูลผ่านศูนย์การเงินและการลงทุน (Finance and Investment Center : FIC) มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดยใช้ข้อมูลรายวันของหลักทรัพย์หมวดอาหารและเครื่องดื่ม ตั้งแต่วันที่ 2 มกราคม พ.ศ. 2549 ถึงวันที่ 30 มิถุนายน พ.ศ. 2554 รวมทั้งสิ้น 1434 วัน หลักทรัพย์ที่จะนำมาใช้ในการศึกษาคัดเลือกจากหลักทรัพย์หมวดอาหารและเครื่องดื่ม 4 หลักทรัพย์ ได้แก่

บริษัท ไทยยูเนี่ยน โฟรเซ่น โปรดักส์ จำกัด (มหาชน) : TUF

บริษัท เจริญโภคภัณฑ์อาหาร จำกัด (มหาชน) : CPF

บริษัท น้ำตาลขอนแก่น จำกัด (มหาชน) : KSL

บริษัท น้ำมันพืชไทย จำกัด (มหาชน) : TVO

1.5 นิยามศัพท์ที่เกี่ยวข้อง

ตลาดหลักทรัพย์ หมายถึง ตลาดรองในการซื้อขายแลกเปลี่ยนหลักทรัพย์ที่ผ่านการซื้อขายในตลาดแรกมาแล้ว รวมถึงตราสารทุนอื่นๆ เพื่อช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการระดมเงินทุนให้ภาค

ธุรกิจได้สะดวกยิ่งขึ้น จัดตั้งขึ้นโดยพระราชบัญญัติตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พ.ศ. 2517 ภายใต้งานกำกับดูแลโดยสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (ก.ล.ต.) ปัจจุบันการดำเนินงานของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย อยู่ภายใต้พระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. 2535 เปิดทำการซื้อขายขึ้นอย่างเป็นทางการครั้งแรกในวันที่ 30 เมษายน พ.ศ. 2518

หลักทรัพย์หมวดอาหารและเครื่องดื่ม หมายถึง หลักทรัพย์ที่ใช้คำนวณดัชนีในหมวดอาหารและเครื่องดื่ม เป็นหมวดที่แยกอยู่ในกลุ่มอุตสาหกรรมเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร ซึ่งกลุ่มอุตสาหกรรมทั้งหมดแยกเป็น 8 กลุ่ม ถูกนำมาใช้เป็นครั้งแรกในวันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2546

ตลาดการเงิน หมายถึง ตลาดที่ทำหน้าที่เชื่อมโยงผู้มีเงินทุนและผู้ต้องการเงินทุนสามารถทำธุรกิจได้โดยตรง ในขณะที่การกู้ยืม และการลงทุนของสถาบันการเงินเกิดขึ้นโดยผู้ฝากเงินไม่มีส่วนรับรู้ แต่ผู้มีเงินทุนในตลาดการเงินจะรู้ว่าใครคือผู้ยืมเงินทุนของตนไป หรือนำเงินทุนไปลงทุนอย่างไร ตลาดการเงินแบ่งเป็น 2 ประเภทคือ ตลาดเงิน (Money Market) และตลาดทุน (Capital Market) ในตลาดเงินจะทำการซื้อขายตราสารหนี้ระยะสั้น หรือหลักทรัพย์ในความต้องการของตลาด ส่วนตลาดทุนจะซื้อขายหลักทรัพย์ระยะยาว

ตลาดแรก หมายถึง การที่ผู้ระดมทุนสร้างสินทรัพย์ทางการเงินออกขายสู่ตลาดการเงินเป็นครั้งแรกให้กับผู้มีเงินทุนโดยตรง กล่าวคือ โดยไม่ได้ผ่านบุคคลอื่นใด ดังนั้น ในทางเศรษฐศาสตร์ จึงถือว่าการซื้อขายในตลาดแรกเป็นการลงทุนที่แท้จริง เพราะผู้ระดมทุนเป็นผู้ได้รับเงินและใช้ในการลงทุนทำธุรกรรมทางเศรษฐกิจจริง

ตลาดรอง หมายถึง การระดมทุนในตลาดรองซึ่งเป็นตลาดที่ซื้อขายสินทรัพย์ทางการเงินภายหลังการซื้อขายครั้งแรกในตลาดแรกแล้ว ไม่ได้มีการสร้างสินทรัพย์ทางการเงินขึ้นใหม่ที่ใด แสดงความเป็นเจ้าหนี้หรือเจ้าของเงินทุน ดังนั้นการซื้อขายในตลาดรองจึงถือเป็นการเปลี่ยนมือระหว่างผู้ถือสินทรัพย์ทางการเงิน และช่วยในการเพิ่มสภาพคล่องทางการเงินให้กับ ผู้ลงทุนในตลาดแรกให้มีช่องทางในการขายสินทรัพย์ที่ถือครองนั้น เปลี่ยนเป็นเงินทุนเมื่อมีความต้องการใช้จ่ายในอนาคต

ความผันผวน หมายถึง ความไม่แน่นอน เป็นตัวชี้วัดการเปลี่ยนแปลงของราคาหลักทรัพย์ในช่วงเวลา โดยความผันผวนมาจากอนุกรมเวลาในช่วงเวลาที่ผ่านมามีความผันผวนมาก หลักทรัพย์นั้นก็จะมีความเสี่ยงในการลงทุนมากขึ้น

การวิเคราะห์เชิงมหภาคสู่จุลภาค หมายถึง วิธีการในการวิเคราะห์โดยมองภาพใหญ่ก่อนเป็นอันดับแรก จากนั้นจึงพิจารณาองค์ประกอบขนาดเล็กลงมา โดยแบ่งเป็นสามขั้นตอน เริ่มจากการวิเคราะห์แนวโน้มเศรษฐกิจมหภาค โดยพิจารณาถึงตัวแปรทางเศรษฐกิจต่างๆ ที่สำคัญ ซึ่งจะเป็น

ตัวช่วยชี้ถึงโอกาสในการเจริญเติบโตของธุรกิจในด้านต่างๆ จากนั้นทำการวิเคราะห์อุตสาหกรรม โดยค้นหาอุตสาหกรรมที่มีโอกาสเติบโตจากภาวะเศรษฐกิจที่จะเกิดขึ้น สุดท้ายก็ทำการวิเคราะห์ถึงตัวบริษัทในอุตสาหกรรมที่มีแนวโน้มดี โดยพิจารณาถึงตัวเลขทางการเงินต่างๆ ในงบบัญชี รวมถึงคุณภาพในการแข่งขัน ผู้บริหาร จุดแข็งจุดอ่อนของบริษัท เพื่อให้ได้หลักทรัพย์ที่มีศักยภาพในการเจริญเติบโต

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
 Copyright© by Chiang Mai University
 All rights reserved